EL MEU PAS PER L'INSTITUT: D'ALUMNA A PROFESSORA

Hilda Calbet Ferré

Jo us puc parlar de l'Institut Narcís Oller com a exalumna i com a docent (tot i que en aquest cas només vaig ser-hi un curs). Durant els últims anys a l'escola de primària tots parlàvem de l'Institut; de com seria, de la "llibertat" que tindríem, de quines classes ens podríem "petar", etc. Tots ens imaginàvem com podria ser la nostra estada en un centre de "grans" amb tanta i tanta gent.

Com a alumna, vaig començar a l'Institut el curs 1993-94 i vaig ser-hi fins el curs 1996-97 a l'edifici de la plaça del Quarter. Recordo que les classes eren molt nombroses (en algun cas havíem estat 40, fins i tot!) però res comparable amb la situació d'avui en dia. En general, érem molt bons alumnes i no hi havia gaires problemes de comportament, no recordo haver viscut massa situacions d'indisciplina com les que em toca patir actualment a l'aula, ara com a docent. Una de les poques entremaliadures que recordo va ser un dia a classe a 3r de BUP (a la torre dreta de l'Institut, tot un privilegi!) quan un grup d'alumnes es van amagar durant una bona estona dins d'una mena d'armari que hi havia fins que la professora els va trobar a faltar. També les classes de geologia que ens petàvem els dijous a la tarda per poder anar a veure la telenovel·la a la Penya Barça, però això va ser tot! Sí que recordo, però, que els alumnes més gamberros es dedicaven a tirar avions encesos des de les finestres de l'Institut, fins que un dia un d'aquests avions va anar a parar al cap d'una persona que passava per sota i se li van encendre els cabells. El càstig sempre era el mateix; anar els dimecres i els divendres a la tarda a l'Institut a netejar taules.

Tot i els anys que han passat encara recordo la majoria de professors que vaig tenir a cada curs, i de la majoria d'ells puc dir que en guardo molt bon record. De fet, crec que em dedico al món de l'ensenyament gràcies a l'exemple dels meus pares i d'algun professor que em va deixar empremta. També em ve a la memòria el Salvador, com a conserge; la fotocopiadora que hi havia al vestíbul i les llargues cues que s'hi formaven, les excursions a la sala de profes, les estades a la biblioteca,

les desfilades de moda al centre Cultural, la inauguració del pati Guillem Agulló, i per què no?, el viatge de 3r de BUP a París, Bèlgica i Luxemburg.

I com a professora no tinc gaires anècdotes perquè únicament vaig treballar-hi un curs (el 2005-2006) al nou edifici i a mitja jornada. Sí que recordo que el dia del nomenament em vaig acovardir una mica; quina vergonya això de fer de professora al costat de professors que havia tingut jo! No sabia si se'n recordarien de mi o no, o si algun d'ells em retrauria alguna trapelleria o em recordaria que alguna vegada potser no havia estat una estudiant gaire exemplar… Però la veritat és que l'experiència que vaig viure aquell curs va ser molt bona, i vaig ser molt ben rebuda per tot el professorat. I sí, n'hi havia molts que encara se'n recordaven, de mi! Tenia pocs grups, però en general l'alumnat era molt maco i bastant treballador. El que sí que em ve a la memòria és que les tardes eren de tres hores, i la classe de mates a 3r d'ESO els dijous de 2/4 de 6 a 2/4 de 7 es feia bastant complicada i difícil d'aguantar, tant per part dels alumnes com per mi mateixa.

Enhorabona per aquests 60 anys i per tots els que vindran. Tot i que no corren bons temps per a l'educació pública, espero que amb l'esforç i el treball de tot l'equip humà que en forma part, l'Institut pugui continuar oferint una educació de qualitat. Per molts anys!

Viatge d'estudis a París durant el 3r de BUP. (Hilda Calbet)